

Sygn. akt IV CZ 64/06

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa W.G.

przeciwko „O.” Spółce z o.o.

o unieważnienie uchwał,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 3 sierpnia 2006 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 25 kwietnia 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki od postanowienia tego Sądu z dnia 7 marca 2006 r. stwierdzając, że skarga nie została należycie opłacona. Powódka uiściła bowiem opłatę w wysokości 2000 zł, a – wnosząc o stwierdzenie nieważności ośmiu uchwał podjętych w dniu 28 października 2000 r. na nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników pozwanej spółki – powinna uiścić opłatę w wysokości 16 000 zł, czyli po 2000 zł od każdej z zaskarżonych uchwał (art. 29 pkt 3 w związku z art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz.U. Nr 167, poz. 1398 – dalej: „u.k.s.c.”). Skoro skarga kasacyjna podlegająca opłacie w wysokości stałej nie została należycie opłacona, ulegała odrzuceniu na podstawie art. 130² § 3 k.p.c.

Powódka zaskarżyła wymienione postanowienie w części dotyczącej umorzenia postępowania o stwierdzenie nieważności trzech spośród ośmiu uchwał objętych żądaniem pozwu, mianowicie: uchwały nr 2 o podwyższeniu kapitału zakładowego, uchwały nr 3 o zmianie § 4 ust. 1 umowy spółki i uchwały nr 10 o uchyleniu uchwały nr 9 z dnia 24 września 2000 r. W złożonym zażaleniu wskazała na naruszenie przepisów art. 379 pkt 5 k.p.c., art. 29 pkt 3 u.k.s.c., art. 5 i art. 58 k.c. oraz art. 7, art. 8 ust. 2 i art. 45 ust. 1 Konstytucji przez pozbawienie jej możliwości obrony swych praw, naruszenie zasady zaufania do Sądu jako organu Państwa działającego zgodnie z prawem oraz naruszenie zasad współżycia społecznego. Podniosła, że domagała się stwierdzenia nieważności ośmiu uchwał, niemniej od pozwu obejmującego to żądanie ustalony został wpis „w stałej wysokości jednorazowej stawki określonej dla zaskarżenia uchwały spółki”. Z tego względu uiściła od pozwu opłatę stałą w wysokości 500 zł (k. 32). W tej samej wysokości uiściła opłatę od apelacji (k. 198), a następnie od kasacji wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 listopada 2001 r. (k. 276) i żaden z Sądów Orzekających, w tym także Sąd Najwyższy, nie zakwestionował wysokości wniesionej opłaty. Z dniem 2 marca 2006 r. wysokość opłaty od pozwu o uchylenie uchwały została wprawdzie podwyższona do kwoty 2000 zł, jednak

nie uległy zmianie zasady jej pobierania. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny, zajmując odmienne od dotychczasowego stanowisko w kwestii zasad pobierania opłaty, zdaniem żalącej, naruszył wskazane przepisy i pozbawił ją możliwości obrony swych praw. W konkluzji żaląca wносиła o uchylenie postanowienia w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie można podzielać zapatrywania żalącej, jakoby - pod rządem ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - od pozwu w sprawie o uchylenie uchwały organu spółki należało każdorazowo pobierać opłatę stałą w kwocie 2000 zł, bez względu na to ilu uchwał dotyczy żądanie pozwu. Artykuł 29 pkt 3 u.k.s.c. stanowi, że od pozwu w sprawie o uchylenie uchwały organu spółki pobiera się opłatę stałą w kwocie 2000 zł. Przepis ten – zgodnie z art. 18 ust. 2 u.k.s.c. – stosuje się także do opłaty od skargi kasacyjnej. Wykładnia językowa powołanych przepisów prowadzi do wniosku, że od skargi kasacyjnej dotyczącej orzeczenia w przedmiocie uchylenia kilku uchwał organu spółki pobiera się opłatę stanowiącą taką wielokrotność kwoty 2000 zł, ilu uchwał dotyczy skarga. W identyczny sposób Sąd Najwyższy interpretował przepis § 7 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 154, poz. 753 ze zm.), który stanowił, że od pozwu w sprawie o uchylenie uchwały organu spółdzielni, a także w sprawie o uchylenie uchwały wspólnoty mieszkaniowej, pobiera się wpis stały w kwocie 80 zł, (np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2004 r., IV CK 407/04, nie publ.). Kontynuując ten kierunek wykładni skład orzekający Sądu Najwyższego podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego, że skarga kasacyjna dotycząca uchylenia ośmiu uchwał organu spółki podlegałaby opłacie w kwocie 16 000 zł.

Za pozbawione racji uznać trzeba również wywody żalącej dotyczące zmiany stanowiska Sądu Apelacyjnego w kwestii zasad pobierania opłaty. Uszło bowiem uwagi żalącej, że przepisy określające wysokość opłat sądowych, które obowiązywały przed dniem 2 marca 2006 r., czyli przed wejściem w życie powoływanej ustawy z dnia 28 lipca 2005 r., nie przewidywały od pozwu w sprawie o uchylenie uchwały organu spółki opłaty w wysokości stałej.

Odrzucając wniesioną skargę kasacyjną jako nienależycie opłaconą, Sąd Apelacyjny nie rozważył wszystkich wyłaniających się w związku z tym zagadnień, w szczególności kwestii dopuszczalności stosowania przepisu art. 29 pkt 3 u.k.s.c. w sprawie o stwierdzenie nieważności uchwały organu spółki, a – przy założeniu, że wniesiona skarga kasacyjna podlegała opłacie w wysokości stałej – kwestii dopuszczalności odrzucenia tej skargi w całości. Zagadnienia te pozostają jednak bez znaczenia dla oceny prawidłowości zaskarżonego postanowienia, ponieważ wniesiona skarga kasacyjna ulegała odrzuceniu jako niedopuszczalna. Dotyczy ona bowiem sprawy o prawa majątkowe, w której wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi zaledwie 3 500 zł (art. 398² § 1 k.p.c.).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, o majątkowym bądź niemajątkowym charakterze sprawy o uchylenie lub stwierdzenie nieważności uchwały wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością decyduje treść zaskarżonej uchwały (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2001 r., V CZ 150/01, OSNC 2002, nr 6, poz. 78, z dnia 9 stycznia 2003 r., I CK 339/02, niepubl., z dnia 27 lutego 2003 r., IV CZ 5/03, niepubl., z dnia 7 listopada 2003 r., I CK 349/03, niepubl., z dnia 24 czerwca 2004 r., III CZ 41/04, niepubl., z dnia 28 października 2004 r., III CK 428/04, niepubl., z dnia 7 lipca 2005 r., V CZ 81/05, niepubl., oraz z dnia 10 sierpnia 2005 r., I CZ 55/05, niepubl.). W niniejszej sprawie żaląca kwestionuje zasadność odrzucenia skargi dotyczącej orzeczenia o umorzeniu postępowania o stwierdzenie nieważności trzech uchwał: nr 2 o podwyższeniu kapitału zakładowego, nr 3 o zmianie § 4 ust. 1 umowy spółki dotyczącego wysokości kapitału zakładowego, i nr 10 o uchyleniu uchwały nr 9 z dnia 24 września 2000 r. dotyczącej objęcia udziałów w spółce. Wszystkie wymienione uchwały rzutują na sferę interesów ekonomicznych wspólników, wobec czego interes wspólnika polegający na stwierdzeniu ich nieważności jest interesem majątkowym. Wartość przedmiotu sporu, a następnie zaskarżenia oznaczona została kwotą 3 500 zł (k. 2, k. 248 i k. 443). Ze względu zatem na regulację zawartą w art. 398² § 1 k.p.c. skargę kasacyjną uznać trzeba za niedopuszczalną.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.